கிட்டமுடியாத உன்னதமான உலகம்! காதி சுருக்கின்ற தென்பாலும் இருக்கின்றதே! மருட்டுகின்ற மதத்தவர் வாழ்கின்றனரே! வாயும் கையும் மனமும் தந்தான்? அருட்டுகின்றார் தம் கையால் கிடைத்த வற்றைச்! சொத்தெல்லாம் தமக்கென்று சொந்தமாக்குவார் தம்மை வெருட்டுவது பசித்தாரே! செல்வமுடையோன் ஊதியமும் கேடுதலும் ஏன்? தெரியாதே.

பொன்னுக்குப் பித்தாக மயக்கம் தருமோ? பூவுக்கு மணமோ கிடைக்கின்றதுவோ? மின்னலிடை, கன்னல் மொழி, என்றும் தென்றல் வாயுமாகிய ஒருத்தி தீ, அழகின் உச்சி!

பொறுமைக்கு எண்ணமே உன்னை! யாரும் பார்க்க இயலாத ஒத்தே! படர்ந்திட்ட இரத்தினக்கல் தேமல் கண்டு — தாமரைக்கண் கிடைக்கத் தனித்தமேனி — ஊதுகின்ற வசீ கொம்மன் புருவத்தின் மேல் — இனி நானும் இவ்வடத்தும் புலியும் ஒரு — ஆவாரை — வாழ்ச் சொல் — ஒரு ப்பாற்கு இருண்டு தணிக்க — கன்னிமனக் கொழுந்தையாள் — செவ்வாத தூள் குறு நகைப்புத் தந்தும் — பெண்மலர் நான்! தம்பி அவன் — மடமை மேல் வெற்றி — மீட்பனையா மக்கட்கு மீட்பும், சற்றும் வாழ்ப்பனையா மக்கட்கு வாழிப்பும் — பஞ்சைத்துப் பறக்கின்றார் நாட்டுமக்கள் — செழித்த மாவின் பழுத்த கனிக்குருக்கிந்த நாட்டை — ஊதைப் பழக்கமேடு சருகு — பாரத்துக்கோ தூய்மையின் தீர்த்தமாய் மாறு — சாய்மான ஒத்த சித்தார் — கொழுப்பவர் நாம் கான் கொத்து கின்றேன் — தேனைத்து ஊற்று தேன் இக்கும் வேம்பன் கனிய இவைக் கொத்து இன்று — அழகே உருவமாய் வந்தது போன்று —

> "பனித்த சடையும், பவளம் போல் மேனியும், பால் வெண்ணீறும்,
> குனித்த புருவமும், கொவ்வைச் செவ்வாயும், குமிண் சிரிப்பும்,
> இனித்தம் உடைய எடுத்த பொற் பாதமும் காணப் பெற்றால்
> மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே!"

களங்கமற்ற மத்தியான வானம் போன்றது... அவன் பொருந்துக் கிளி... என்னைக் கட்டுண்டு அழகான ஒரு உருவத்தைக் கட்டுண்டு மாறுதல்களாம்...

அவளை அழைத்துக் கொண்டு சென்று விட்டான். வாழ்க்கை எவ்வளவு இன்பமாக இருக்கும்! இலட்சியத்திற்கு அவன் எவ்வளவு பெரும் ஊக்கமாக இருப்பான், மனிதப் புலன்களை இல்லாத, மனிதக் கட்டுப்பாடற்ற, மனித நாகரீகம் என்ற தீர்மானம் இல்லாத காலத்தில், வாழ்க்கையையே ஒரு இன்பப் பெருங் கனவாகக் கழித்தான் என்ன?

> "மன்கொண்ட இன்பயத்தான் மாங்கனி வெட்டி வந்தேன்
> சொன் கொண்ட பாவான் சுவையுள்ளவர் கூடு இல்லை
> ஊர் கொண்ட வாணுதலாள் வேல் தந்து கூடா
> தேன் கொண்டு போமனையும் இன்பம் இருந்தவனே"

வாள் கொண்ட வாள் நுதலாள் = வாள் போன்று விளங்கு ஒளியை உடைய நெற்றியை உடையவள். "இளையார் கலவியிடத்து"

> இளையாளன் சேது பதிமே நாயகன் இந்திரவல்
> இளையார் கலவியிடத்தும் நமசிவாயத்துடன்று
> விளையாத பொன்னே தந்தே விளையும் மட மன்னர்
> திளையாழியணைவுறான் காணாஞ்சி ஏந்தும் சமயத்திலே,

[மந்திரி சேதுபதி சொற்றொடையுடைய ஒருவாத தேவபதி யானது, இலக்கம் பூப்போன்ற சிவந்த வாயையுடைய காமப் பெண்களோடு கூடியும் சமயத்திலும் இவ்வுலக மானிடன் வணங்காத பொன்னை அணிந்த தலைவே, மட மகளிர் மணியாரின் எல்லாப் பூப்பாக்கு தம் கைகளின் காளாஞ்சி ஏந்தும் சமயத்திலும் சென்றே விளையும். இளை = சுற்றம், இந்திரம் = செல்வம், இளையார் = இளம்பெண்கள், இளை = விளைவு.